

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/306/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617211787
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6617211787.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu Intrum Slovakia s. r. o., , so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej O. H., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom A. XXX/ X, XXX XX N., o zaplatenie 2.619,39 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 6Csp/173/2017-97 zo dňa 30. júla 2018 takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu zamietol (II. výrok) a v závislom výroku o trovách konania (III. výrok) **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovaná **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 30. júla 2018 konanie v časti istiny vo výške 3,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,0 5% ročne od 20.12.2014 do zaplatenia zastavil (I. výrok), žalobu v celom rozsahu zamietol (II. výrok) a žalovanej nárok na náhradu trov konania od žalobcu nepriznal (III. výrok).

1.1. Z dôvodov rozsudku vyplýva, že predmetom konania bolo zaplatenie čiastky 2.619,39 eur s príslušenstvom na základe zmluvy o pôžičke č. 7129786 uzatvorenej medzi pôvodným žalobcom Consumer Finance Holding, a. s., Kežmarok a žalovanou dňa 29.11.2013. Žalovaná mala podľa žalobných tvrdení pôžičku vo výške 2.500,- eur splácať pravidelne v 60 mesačných splátkach po 77,97 eur do zaplatenia celkovej sumy pôžičky 4.678,20 eur; do podania žaloby zaplatila 575,79 eur. Listom z 29.10.2014 ju žalobca vyzval na úhradu dlžných splátok a upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Dňa 19.12.2017 (z obsahu spisu vyplýva, že správne má byť uvedené 19.12.2014, pozn. odvolacieho súdu) žalobca úver zosplatnil, o čom žalovanú informoval listom z 31.12.2014. Ku dňu podania žaloby mala žalovaná uhradiť 3.191,58 eur, z ktorých uhradila 575,79 eur. V písomnom podaní z 21.12.2017 sa žalobca vyjadril k možnému premlčaniu dlhu.

1.2. Uznesením č. k. 6Csp/173/2017-46 zo dňa 16.01.2018 okresný súd rozhodol o pokračovaní s právnym nástupcom žalobcu spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s.

1.3. Písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 26.07.2018 vzal žalobca žalobu späť o sumu 3,60 eur s príslušenstvom, predstavujúcu náklady na vymáhanie pohľadávky. Okresný súd v dôvodoch rozsudku konštatuje, že žalobca tak urobil ešte pred predbežným prejednaním veci (správne má byť uvedené predbežným prejednaním sporu, pozn. odvolacieho súdu, v zmysle § 168 Civilného sporového poriadku, ďalej aj „C. s. p.“) v zmysle § 145 ods. 2 C. s. p.

1.4. Okresný súd mal preukázané, že žalobca (správne má byť uvedené právny predchodca žalobcu, pozn. odvolacieho súdu) a žalovaná uzatvorili dňa 29.11.2013 zmluvu o pôžičke č. 7129786, na základe bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 2.500,- eur, ktorú sa žalovaná zaviazala platiť v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume po 77,97 eur. Do dňa podania žaloby žalovaná uhradila 575,79 eur. V zmluve je uvedená RPMN 32 %, úroková sadzba 32 %, priemerná hodnota RPMN 21,09 %, celkové náklady spotrebiteľa 2.178,20 eur, celková čiastka 4.678,20 eur a termín konečnej splatnosti 12/2018.

1.5. S poukazom na § 132 C. s. p. súd prvej inštancie zdôrazniac plnenie dôkaznej povinnosti stranami sporu uviedol, že žalobca v žalobe vychádzal zo zmluvy o pôžičke evidovanej pod č. 7129786, ktorá bola uzatvorená dňa 29.11.2013. Žiadnym spôsobom však uzatvorenie tejto zmluvy nepreukázal, pretože ako dôkaz k žalobe pripojil zmluva o pôžičke č. 4620500760 zo dňa 29.11.2013, teda inú zmluvu, ako bola označená v žalobe. Ide o zmluvu uzatvorenú v rovnaký deň, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička v rovnakej výške, s rovnakým počtom splátok ako aj výškou splátky. Tieto skutočnosti nezakladajú predpoklad, že ide o totožnú zmluvu ako dvojstranný právny úkon, ktorý vzniká na základe návrhu jednej strany adresovanej druhej strane a uzavretý je akceptáciou návrhu. Každého z účastníkov (správne má byť uvedené stranu sporu, pozn. odvolacieho súdu) zaťažuje dôkazné bremeno preukázania svojich tvrdení pod následkom jeho neunesenia. Dôkaznú povinnosť si strana môže plniť od začiatku konania v žalobe, vo vyjadreniach aj v rámci pojednávania. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu bez ohľadu na jej procesné postavenie. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Okresný súd dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno týkajúce sa uzavretia zmluvy o pôžičke pod evidenčným číslom 7129786, pretože nepreukázal existenciu zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovanou na základe zmluvy o pôžičke evidenčné číslo 7129786. Zároveň nebola preukázaná skutočnosť, že ide o totožnú zmluvu so zmluvou č. 4620500760, ktorá je síce totožná čo sa týka účastníkov sporu, výšky poskytnutej pôžičky a dátumu uzatvorenia, avšak zo samotnej zmluvy ani z predložených dôkazov nevyplýva, že ide o rovnakú zmluvu. Okresný súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol (II. výrok).

1.6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C. s. p., pričom žalovaná má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % ako úspešná strana sporu. Pretože žalovanej poukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, okresný súd jej tento nárok nepriznal (III. výrok).

2. Proti II. a III. výroku rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f), h) C. s. p. s návrhom, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 388 C. s. p. zmenil v odvolaní napadnutej časti tak, že žalobe vyhovie. Uplatnil si náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2.1. Súdu prvej inštancie žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) vytkol, že jeho rozhodnutie je príliš formalistické a arbitrárne, odporujúce obsahu zmluvy a výkladovým pravidlám uvedeným v § 35 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka. Identifikátor č. 7129786 je interným identifikačným označením úveru poskytnutého žalovanej na základe v spore predloženej úverovej zmluvy z 29.11.2013. Tento identifikátor je používaný vo všetkých dokumentoch súvisiacich s predloženou úverovou zmluvou (predžalobná upomienka z 29.10.2014, prehľad splátok a úhrad, oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru z 31.12.2014). Na základe predložených dôkazov niet pochyb, že nárok uplatnený v spore vychádza z neplnenej úverovej zmluvy, ktorá bola ako dôkaz priložená k žalobe. Žalovaná poskytnutie úveru na základe skutkových okolností uvedených v žalobe spojených s predloženými dôkazmi nerozporovala. Preto sa uvádzané skutkové tvrdenia považujú za nesporné podľa § 151 ods. 1 C. s. p.. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie sú vo svetle predložených dôkazov a ich nerozporovania dôvodnosti žalovanej pohľadávky žalovanou nesprávne. Súd prvej inštancie v rozpore so zásadami sporového konania v rámci dokazovania uplatnil namiesto prejednávacej zásady zásadu vyšetrovaciú.

2.2. Odvolateľ súdu prvej inštancie vytkol, že pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na ich platnosť je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu (nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 640/2014 z 1. apríla 2015). Úverová zmluva, z ktorej nároky sú uplatnené žalobou bola v tomto spore uzatvorená platne a žalobcovi vznikol nárok na

zaplatenie žalovanej pohľadávky. Správnym a náležitým zistením skutkového stavu veci aj správnym právnym posúdením by súd prvej inštancie žalobe vyhovel v žalovanom rozsahu.

3. Žalovaná nevyužila možnosť vyjadriť sa k podanému odvolaniu (§ 373 ods. 3 C. s. p.).

4. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C. s. p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) vec prejednal v rozsahu určenom ustanovením § 379 C. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) C. s. p.. Z dôvodu, že odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa pri posudzovaní sporu zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní (ne)došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C. s. p.). Dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok okresného súdu s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v zásade stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p.. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalobcu v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

5. Odvolacie námietky týkajúce sa väd v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa môžu prejavovať v nevykonaní navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) C. s. p.), alebo v nesprávnom hodnotení dôkazov, ktoré vyústilo do nesprávnych skutkových zistení (§ 365 ods. 1 písm. f) C. s. p.).

6. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 4/2009).

7. Dôkazné bremeno zaťažuje tú stranu sporu, ktorá tvrdí rozhodné skutočnosti a vyvodzuje z nich pre seba priaznivé právne dôsledky. Je na veriteľovi, ktorý sa domáha splnenia dlhu, aby preukázal vznik a existenciu splatnej pohľadávky voči dlžníkovi. Povinnosťou žalobcu bolo a je nielen tvrdiť rozhodujúce skutočnosti, ale aj povinnosť označiť dôkazy, ktoré má súd vykonať na preukázanie rozhodujúcich skutočností (§ 132 ods. 1 C. s. p.) a povinnosť pripojiť k žalobe dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny (§ 132 ods. 3 C. s. p.).

8. Odvolací súd zo žaloby a zo súdneho spisu zistil, že žalobca v žalobe svoj nárok uplatnil zo zmluvy o pôžičke evidenčné číslo 7129786 zo dňa 29.11.2013. Na preukázanie svojho tvrdenia ako dôkaz k žalobe pripojil zmluvu o pôžičke č. 4020500760 zo dňa 29.11.2013, oznámenie z 31.12.2014 o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru k úverovej zmluve č. 7129786, predžalobnú upomienku k zmluve č. 7129786 a prehľad splátok a úhrad k zmluve evidenčné číslo 7129786. Žalobca mal s prihliadnutím na povahu sporu povinnosť tvrdenia, že so žalovanou pôžičku uzavrel, reálne ju poskytol a žalovaná pôžičku, prípadne jej časť, nevrátila. Na základe týchto tvrdení mal potom povinnosť preukázať uzavretie zmluvy, teda existenciu právneho vzťahu z pôžičky a jej poskytnutie. Túto dôkaznú povinnosť žalobca nesplnil, lebo na preukázanie svojho tvrdenia, že so žalovanou uzavrel zmluvu o pôžičke č. 7129786 zo dňa 29.11.2013 predložil zmluvu o pôžičke č. 4020500760 bez toho, aby tvrdil, že ide o interné evidenčné číslo; takéto tvrdenie poskytol až v odvolacom konaní. Záver súdu prvej inštancie uzavrel, že žalobca nepreukázal svoje žalobné tvrdenie a neuniesol tak svoje dôkazné bremeno nie je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia.

9. Odvolacie tvrdenie, že identifikátor pod č. 7129786 je interným identifikačným označením úveru poskytnutého žalovanému na základe predloženej úverovej zmluvy (č. 4020500760, pozn. odvolacieho súdu), takéto skutkové tvrdenie ako prostriedok procesného útoku realizoval až v odvolacom konaní. Ide o novotu v odvolacom konaní (§ 366 C.s.p.), na ktorú odvolací súd nemohol prihliadnuť a odvolateľ

ani netvrdil, že toto skutkové tvrdenie bez svojej viny nemohol uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie.

10. Neobstojí ani odvolacia námietka, že žalovaná v spore ostala pasívna, skutkové okolnosti nepoprela a preto je potrebné ich považovať za nesporné. Pre unesenie dôkazného bremena bolo potrebné nielen tvrdiť a preukázať existenciu právneho vzťahu založeného zmluvou o pôžičke, ale bolo potrebné, aby žalobca predložil taký relevantný dôkaz, z ktorého možno dôvodne usudzovať, že k uzavretiu zmluvy o pôžičke došlo. S prihliadnutím na (predpokladaný) spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanou bolo nevyhnutné predloženie relevantnej zmluvy o pôžičke aj z dôvodu, že úlohou súdu je ex offio skúmať možnú existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, zakomponovaných do zmluvy, ktorá má charakter spotrebiteľského úveru, prípadne iného spotrebiteľského právneho vzťahu.

11. Žalobca napokon namietal, že pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaním z pohľadu nárokov na ich platnosť je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec v zákone uvedených prípadov. Uvedená námietka je v rozpore s obsahom napadnutého rozhodnutia, súd prvej inštancie nezaložil svoje rozhodnutie na neplatnosti právneho úkonu ale na neunesení dôkazného bremena zo strany žalobcu.

12. Iné odvolacie dôvody, ktorými je odvolací súd viazaný, odvolateľ netvrdil, a to ani vo vzťahu k výroku o trovách konania (tretí výrok), hoci ho odvolaním formálne napadol. Nakoľko ide o závislý výrok od výroku vo veci samej (§ 379 písm. a) C. s. p.), odvolací súd ho podrobil odvolaciemu prieskumu a nezistil jeho vecnú správnosť ani nesúlad s právnou úpravou, takže rozsudok súdu prvej inštancie aj v tejto časti ako vecne správny podľa § 387 C. s. p. potvrdil.

13. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 C. s. p.. V spore bola v odvolacom konaní plne úspešná žalovaná, preto jej podľa vyššie uvedených ustanovení odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalobcovi.

14. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov celého konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.). Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).